

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1976-1977.

16 DECEMBER 1976

WETSVOORSTEL

tot wijziging van artikel 1 van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, ten gunste van de weduwen van militaire invaliden in vrede-tijd.

(Ingediend door Mevr. Ryckmans-Corin.)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De weduwe van een militaire invalide in vrede-tijd wier echtgenoot gestorven is aan de gevolgen van een aandoening of een gebrekkigheid die dagtekent van vóór het huwelijk, heeft geen recht op pensioen.

Daaruit volgt dat de dienstplichtigen die ingevolge de verplichte legerdienst verminkt, gebrekkig of ziek naar hun haardsteden worden teruggezonden, voor een moeilijk probleem staan wanneer zij in het huwelijk willen treden, want krachtens de huidige wetgeving heeft de weduwe van een militaire invalide in vrede-tijd alleen recht op pensioen wanneer het schadelijk feit dat de dood heeft veroorzaakt van vóór het huwelijk dagtekent, wat zeer zelden het geval zal zijn.

Het is wellicht niet zonder belang erop te wijzen dat het aantal dienstplichtigen die vóór hun legerdienst in het huwelijk treden, bijzonder klein is.

Waarom worden de weduwe en de wezen van een dienstplichtige die is overleden aan de gevolgen van een ongeval overkomen of een aandoening opgedaan bij de vervulling van zijn burgerlijke plicht, gestraft?

Gelet op de wet van 9 maart 1953 houdende sommige aanpassingen inzake militaire pensioenen en verlening van kosteloze genees- en artseneijkundige verzorging voor de militaire invaliden van vrede-tijd kon, op grond van de rechtspraak ter zake, worden aangenomen dat de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder bepaalde voorwaarden,

Chambre des Représentants

SESSION 1976-1977.

16 DÉCEMBRE 1976

PROPOSITION DE LOI

modifiant l'article premier de la loi du 24 avril 1958 accordant, sous certaines conditions, une pension aux veuves qui ont épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation en faveur des veuves d'invalides militaires du temps de paix.

(Déposée par Mme Ryckmans-Corin.)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les veuves d'un invalide militaire du temps de paix dont le mari est décédé des suites d'une affection ou infirmité antérieure au mariage, sont exclues de toute pension.

Il en résulte que les miliciens renvoyés dans leurs foyers, mutilés, estropiés ou malades par le fait du service militaire obligatoire, se trouvent devant un problème crucial lorsqu'ils songent à contracter mariage parce que, en vertu de la législation actuelle, la veuve d'un invalide militaire du temps de paix ne peut prétendre à pension que si le fait dommageable, cause du décès, est postérieur au mariage, ce qui sera très rarement le cas.

En effet, il n'est peut-être pas sans intérêt de faire remarquer que le nombre de miliciens qui contractent mariage avant d'effectuer leur service militaire est absolument infime.

Pourquoi pénaliser la veuve et les orphelins d'un milicien décédé des suites d'un accident survenu ou d'une affection contractée dans l'accomplissement du devoir civique?

Eu égard à la loi du 9 mars 1953 réalisant certains ajustements en matière de pensions militaires et accordant la gratuité des soins médicaux et pharmaceutiques aux invalides militaires du temps de paix, il y avait des raisons juridiques de croire que la loi du 24 avril 1958 accordant sous certaines conditions une pension aux veuves qui ont

van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn gestreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, automatisch van toepassing zou zijn op de weduwen van militaire invaliden in vreedstijd.

Dat is jammer genoeg niet het geval geweest.

De commissies en de commissies in beroep inzake vergoedingspensioenen hebben steeds stelselmatig geweigerd de wet van 24 april 1958 toe te passen op de weduwen van militaire invaliden in vreedstijd. In hun considerans haalden zij daarbij als voorwendsel aan « dat die wet niet van toepassing is op militairen wier recht op pensioen werd erkend bij toepassing van de wet van 9 maart 1953 ».

Nu wordt in artikel 4 van de wet van 9 maart 1953 bepaald dat op de schadelijke feiten die zich in vreedstijd na 25 augustus 1947 hebben voorgedaan, de wetbepalingen inzake vergoedingspensioenen, welke voor de invaliden van de oorlog 1940-1945 gelden, van toepassing zijn.

Dat is precies wat de Minister van Financiën heeft geantwoord op parlementaire vraag n° 51 die op 30 januari 1962 door de heer Willy De Clercq is gesteld. De Minister besloot zijn antwoord zelfs als volgt : « De door het lid opgeworpen vraag is thans dus geregeld in die zin, dat de in vreedstijd invalide geworden militairen volgens dezelfde procedure hetzelfde pensioen krijgen als de oorlogsinvaliden, met uitzondering van de bijzondere voordelen die, krachtens artikel 10, § 2, van de wet, alleen voor een kennelijk oorlogsfeit worden verleend ».

Waarom dient dan artikel 4 van de wet van 9 maart 1953 ?

Welke waarde mag worden gehecht aan de memorie van toelichting van die wet waaruit wij de volgende passage aanhalen :

« 1° Invaliditeiten te wijten aan schadelijke feiten die zich na 25 augustus 1947 hebben voorgedaan :

— algehele toepassing van de wet op de vergoedingspensioenen. »

Er zij op gewezen dat de wet van 9 maart 1953 door beide Kamers eenparig werd goedgekeurd.

Samengevat kan worden gezegd dat alle hierboven aangehaalde redenen bevestigd worden door het opschrift zelf van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder bepaalde voorwaarden, van een pensioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen.

De militaire invaliden in vreedstijd zijn op dit ogenblik de enigen waarop die bepaling niet van toepassing is.

Het onderhavige wetsvoorstel heeft tot doel een einde te maken aan die vergissingen en aan de verkeerde interpretatie welke de pensioencommissies aan de context van de wet van 24 april 1958 geven.

WETSVOORSTEL

Enig artikel.

Artikel 1, 1°, eerste lid, van de wet van 24 april 1958 tot toekenning, onder sommige voorwaarden, van een pen-

épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation, serait d'application automatique aux veuves des invalides militaires du temps de paix.

Il n'en fut malheureusement rien.

Les commissions et les commissions d'appel de pensions de réparation ont toujours refusé systématiquement d'accorder aux veuves des invalides militaires du temps de paix le bénéfice de la loi du 24 avril 1958 en prétextant dans leurs « attendus » : « que cette loi n'est pas d'application dans les cas des militaires dont les droits à pension ont été reconnus par application de la loi du 9 mars 1953 ».

Or, la loi du 9 mars 1953 dispose en son article 4, que les faits dommageables survenus en temps de paix après le 25 août 1947 tombent sous l'application des dispositions légales en matière de pensions de réparation dont bénéficient les invalides de la guerre 1940-1945.

C'est précisément ce qu'a répondu le Ministre des Finances à la question parlementaire n° 51 du 30 janvier 1962 posée à ce sujet par M. Willy De Clercq. Le Ministre a même conclu de la manière suivante : « La question soulevée par l'honorable membre est donc résolue à l'heure actuelle en ce sens que les militaires devenus invalides en temps de paix, obtiennent selon la même procédure, la même pension que les invalides de la guerre, à l'exception des avantages particuliers attachés à l'article 10, § 2, de la loi aux conséquences d'un fait de guerre caractérisé ».

Que devient dès lors l'article 4 de la loi du 9 mars 1953 ?

Quelle valeur faut-il attribuer à l'exposé des motifs de cette loi d'où nous extrayons le texte suivant :

« 1° Invalidités imputables à des faits dommageables survenus postérieurement au 25 août 1947 :

— application intégrale de la loi sur les pensions de réparation. »

Il convient de remarquer que la loi du 9 mars 1953 fut adoptée à l'unanimité dans les deux Chambres.

En résumé, toutes les raisons énoncées ci-avant trouvent leur confirmation dans l'intitulé même de la loi du 24 avril 1958, accordant sous certaines conditions une pension aux veuves qui ont épousé après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation.

A ce jour, les invalides militaires du temps de paix sont les seuls à ne pas bénéficier de cette disposition.

Cette proposition de loi tend à mettre fin à ces erreurs et à l'interprétation abusive, par les commissions des pensions, du contexte de la loi du 24 avril 1958.

Geneviève RYCKMANS-CORIN.

PROPOSITION DE LOI

Article unique.

A l'article 1er, 1°, de la loi du 24 avril 1958 accordant, sous certaines conditions, une pension aux veuves qui ont

sioen aan de weduwen die na het schadelijk feit in het huwelijk zijn getreden met een gerechtigde van de wetten op de vergoedingspensioenen, wordt aangevuld als volgt :

« of die in het huwelijk zijn getreden met een van de personen bedoeld in de artikelen 1 en 4 van de wet van 9 maart 1953 houdende sommige aanpassingen inzake militaire pensioenen. »

1 december 1976.

épousé, après le fait dommageable, un bénéficiaire des lois sur les pensions de réparation, le premier alinéa est complété comme suit :

« soit une des personnes visées aux articles 1er et 4 de la loi du 9 mars 1953 réalisant certains ajustements en matière de pensions militaires. »

1er décembre 1976.

Geneviève RYCKMANS-CORIN,
P. DE VIDTS,
H. DERUELLES.
